

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Victor Boico,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Marina Bernicova în numele inculpatului Veaceslav Guțuleac, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, în cauza penală, în privința inculpatului

*Guțuleac Veaceslav XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 27.11.2017 până la 10.01.2019;

Instanța de apel de la 20.02.2019 până la 17.06.2019;

Instanța de recurs de la 18.09.2019 până la 05.02.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul central din 10 ianuarie 2019, Veaceslav Guțuleac învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, a fost achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Veaceslav Guțuleac a fost învinuit de organul de urmărire penală și trimis în judecată pentru faptul că în perioada 07 - 09.07.2017, ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilită, aflându-se în Republica Franceză, or. Marseille, fiind persoană care realizează și asigură transportul de colete și pasageri pe cursa Republica Moldova - Franța - Republica Moldova, cu ajutorul mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter” cu n/î XXXXX, cunoscându-l pe Grigore Gherciu, care l-a rugat să-i transmită soției sale Rodica Gherciu, care locuiește în Republica Moldova un colet cu dulciuri în valoare de 40 Euro și suma de 1 000 Euro, acționând în mod intenționat, în scopul dobândirii și însușirii ilicite a bunurilor altei persoane,

sub pretextul că pentru suma de 40 Euro va asigura transportarea bunurilor materiale și a sumei bănești până în Republica Moldova, unde le va transmite persoanei indicate pe care o va contacta telefonic, prin înșelăciune și abuz de încredere, intrând în posesia mijloacelor bănești și a bunurilor materiale, a însușit în mod ilegal suma de 1 040 Euro și bunuri materiale - un colet cu dulciuri în sumă de 40 Euro ce-i aparțin lui Grigore Gherciu, cauzându-i ultimului o daună materială considerabilă în sumă de 1 080 Euro, care potrivit ratei de schimb a valutei străine echivalează cu 22 291,2 lei. Organul de urmărire penală a calificat fapta incriminată inculpatului Veaceslav Guțuleac în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, adică escrocheria, după indicii calificativi *„dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciuni și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

Ulterior, în ședința de judecată procurorul a intervenit cu ordonanța de modificare a învinuirii în privința lui Veaceslav Guțuleac, motivând că la 17.08.2018, prin Legea nr.179 din 26.07.2018 pentru modificarea unor acte legislative, au fost operate modificări la art. 190 Cod penal, unde alin. (2) lit. c) a fost abrogată, iar calificativul *„cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*, conform modificărilor din 17.08.2018, se regăsește în art. 190 alin. (1) Cod penal.

Prin ordonanța de modificare a învinuirii din 10.10.2018, Veaceslav Guțuleac este învinuit că în perioada 07 - 09.07.2017, ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilită, aflându-se în Republica Franceză, or. Marseille, fiind persoană care realizează și asigură transportul de colete și pasageri pe cursa Republica Moldova - Franța - Republica Moldova, cu ajutorul mijlocului de transport de model “Mercedes Sprinter” cu n/î XXXXX, cunoscându-l pe Grigore Gherciu, care l-a rugat să-i transmită soției sale Rodica Gherciu ce locuiește în Republica Moldova un colet cu dulciuri în valoare de 40 Euro și suma de 1 000 Euro, acționând în mod intenționat, în scopul dobândirii și însușirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul că contra sumei de 40 Euro va asigura transportarea bunurilor materiale și a sumei bănești până în Republica Moldova unde le va transmite persoanei indicate pe care o va contacta telefonic, prin înșelăciuni și abuz de încredere, intrând în posesia mijloacelor bănești și a bunurilor materiale, a însușit în mod ilegal suma de bani în mărime de 1 040 Euro și bunuri materiale - un colet cu dulciuri în sumă de 40 Euro ce-i aparțin victimei Grigore Gherciu, cauzându-i ultimului o daună materială considerabilă în sumă de 1 080 Euro, care potrivit ratei schimb a valutei străine echivalează cu 22 291,2 lei. Organul de urmărire penală a calificat infracțiunea imputată inculpatului Veaceslav Guțuleac în baza art.190 alin.(1) Cod penal, adică escrocheria, după semnele calificative *„dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin*

prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acțiuni care au produs daune în proporții considerabile”.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa cu amendă în mărime de 600 de unități convenționale.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat următoarele motive: - judecarea cauzei a avut loc cu încălcarea prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală; -declarațiile inculpatului au scopul de apărare; instanța nu a analizat declarațiile inculpatului prin prisma art. 101 Cod de procedură penală; declarațiile părții vătămate sunt susținute de către martorul Rodica Gherciu; - inducerea în eroare a părții vătămate și a soției acestuia este confirmată prin declarațiile martorului Natalia Chitoroaga.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, a fost admis apelul declarat de către procuror casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Veaceslav Guțuleac se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că prima instanță eronat a constatat că, inculpatul urmează a fi achitat de învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, or, probele administrate în respectiva cauză penală dovedește indubitabil vinovăția acestuia.

Astfel, instanța de apel a constatat următoarele circumstanțe: inculpatul Veaceslav Guțuleac, în perioada 07- 09.07.2017, ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilită, aflându-se în Republica Franceză, or. Marseille, fiind persoană care realizează și asigură transportul de colete și pasageri pe cursa Republica Moldova - Franța - Republica Moldova, cu ajutorul mijlocului de transport de model “Mercedes Sprinter” cu n/î XXXXX, cunoscându-l pe Grigore Gherciu, care l-a rugat să-i transmită soției sale Rodica Gherciu ce locuiește în Republica Moldova un colet cu dulciuri în valoare de 40 Euro și suma de 1 000 Euro, acționând în mod intenționat, în scopul dobândirii și însușirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul că contra sumei de 40 Euro va asigura transportarea bunurilor materiale și a sumei bănești până în Republica Moldova unde le va transmite persoanei indicate pe care o va contacta telefonic, prin înșelăciuni și abuz

de încredere, intrând în posesia mijloacelor bănești și a bunurilor materiale, a însușit în mod ilegal suma de bani în mărime de 1 040 Euro și bunuri materiale - un colet cu dulciuri în sumă de 40 Euro ce-i aparțin victimei Grigore Gherciu, cauzându-i ultimului o daună materială considerabilă în sumă de 1 080 Euro, care potrivit ratei schimb a valutei străine echivalează cu 22 291,2 lei. Organul de urmărire penală a calificat infracțiunea imputată inculpatului Veaceslav Guțuleac în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, adică escrocheria, după semnele calificative *„dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acțiuni care au produs daune în proporții considerabile”*.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu recunoaște vina în cele imputate, vinovăția acestuia în privința săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, este demonstrată prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, verificate și apreciate respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, după cum urmează: declarațiile părții vătămate Grigore Gherciu, declarațiile martorilor Rodica Gherciu, Natalia Chitoroaga, informația cu privire la traversarea frontierei de stat de către Veaceslav Guțuleac (f.d.24-31); copia actelor privind achitarea prejudiciului cauzat prin intermediul instituțiilor financiar bancare (f.d.41 - 45).

Astfel, examinând probele enunțate supra, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului se încadrează juridic în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, adică inculpatul a comis infracțiunea de escrocherie după semnele calificative *„dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acțiuni care au produs daune în proporții considerabile”*, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată, precum și de materialele dosarului cercetate supra.

Raportând componența infracțiunii imputate inculpatului la speța dată, instanța de apel a menționat că, având la sine suma de 1 040 de Euro și coletul în valoare de 40 Euro, bunuri care nu-i aparțineau, inculpatul știind ale cui sunt aceste bunuri, nu le-a remis la destinație imediat cum a ajuns în țară, dar abia după ce în privința sa a fost pornită o cauză penală și acesta a fost reținut.

Astfel, acțiunea de luare a sumei de 1 040 de Euro și a coletului în valoare de 40 Euro reprezintă dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, or, inculpatul intenționa să însușească ilegal bunurile părții vătămate.

În final, știind cu certitudine că, banii respectivi și coletul nu-i aparțin, pe care trebuia să le transmită părții vătămate conform înțelegerii, inculpatul s-a deplasat într-o direcție necunoscută, iar la apelurile telefonice ale soției părții vătămate nu mai răspundea, dar și când răspundea, se eschiva de la a remite bunurile, invocând diferite motive, circumstanță care convinge instanța că inculpatul a avut de la început intenția certă de a însuși suma de 1 040 Euro și coletul în valoare de 40 Euro, în rezultat cauzându-i părții vătămate daune considerabile.

Caracterul considerabil al prejudiciului cauzat prin infracțiune, instanța de judecată a fost reținut la consemnarea expresă a acestui fapt de către Grigore Gherciu, inclusiv în instanța de apel.

La fel, reieșind din declarațiile martorului Natalia Chitoroaga, rezultă că în aceeași perioadă, în vara anului 2017, soțul ei care lucrează în Franța i-a expediat suma de 500 Euro prin intermediul șoferului care s-a dovedit a fi Veaceslav Guțuleac, iar acesta s-a eschivat de a-i transmite banii, la fel ca și în cazul părții vătămate Grigore Gherciu.

Faptul că ulterior, după ce i-a fost intentat prezenta cauză penală și doar după ce a fost reținut, inculpatul a restituit părții vătămate Grigore Gherciu suma de bani pe care s-a obligat să o transporte din Franța în Moldova, în coroborare cu faptul că până atunci acesta nu a manifestat intenția de a remite banii și coletul, denotă că Veaceslav Guțuleac încă la momentul intrării în stăpânire asupra bunurilor părții vătămate, urmărea scopul de a le sustrage, și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Instanța de apel a constatat că concluzia primei instanțe precum că inculpatul a întocmit în scris o obligațiune, prin care și-a asumat angajamentul să-i restituie părții vătămate suma de bani este una eronată, or, acest înscris nu echivalează cu onorarea angajamentului de restituire a bunurilor părții vătămate, dar a fost dat cu scopul de a induce în eroare partea vătămată, deoarece fiind contactat în continuu la telefon, acesta tot timpul amâna pe altă dată și tot așa în decurs de 3 - 4 luni.

Faptul dat demonstrează intenția inculpatului de dobândire ilegală a mijloacelor bănești și a bunurilor părții vătămate, astfel instanța de apel a apreciat critic concluzia instanței de fond precum că între inculpat și partea vătămată există relații litigioase de natură juridică civilă.

Cu referire la concluzia instanței de fond precum că, învinuirea adusă inculpatului este neclară, nefiind indicat timpul concret al comiterii infracțiunii, indicându-se o perioadă de timp incertă, și anume perioada 07 - 09.07.2017, instanța de apel a conchis că instanța de fond greșit a constatat referitor la neclaritatea momentului comiterii infracțiunii, or, perioada 07 - 09.07.2017 este una concretă,

nefiind vorba de o perioadă de dimensiuni exagerate de ordinul zecilor de ani. Totodată, durata perioadei a fost determinată de faptul că inculpatul a primit în Franța bunurile la 07.07.2017 și s-a deplasat cu ele în Moldova, acesta însuși declarând că anume la data respectivă urmează să o contacteze pe soția părții vătămate.

Cu referire la concluzia instanței de fond precum că, acuzarea nu a prezentat probe din care să rezulte că au verificat versiunea inculpatului că acesta lucra cu o persoană cu numele Ion și că i-a transmis acestuia banii, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu a fost demonstrat existența acestei persoane, or, în mod straniu și favorabil inculpatului, această persoană a dispărut, iar inculpatul și-a pierdut telefonul în care era salvat numărul acestuia de telefon.

Mai mult, în ipoteza existenței persoanei cu numele Ion, prezintă dubii faptul că inculpatul nu s-a adresat cu plângere la poliție referitor la acțiunile ilegale ale lui Ion și nici părții vătămate sau soției acestuia nu le-a spus nimic despre Ion și mai mult, deși Ion ar fi luat banii, inculpatul a fost cel care i-a întors părții vătămate.

Astfel, instanța de apel a apreciat drept declarative alegațiile inculpatului, preluate de către prima instanță, precum că inculpatului i-a fost sustrasă geanta în care se aflau datele de contact ale colegului său cu numele Ion, or, aceste declarații sunt o metodă de apărare, însuși inculpatul a declarat că activa în sfera dată din 2010, iar persoana cu numele Ion a cunoscut-o din anul 2016, adică avea posibilitatea să cunoască mai multe informații despre acesta.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a conchis că, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal (adoptat prin Legea RM nr. 985-XV din 18.04.2002, în redacția modificată prin Legea nr.179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018).

Reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a notat că, inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu este căsătorit, are studii medii speciale, nu este angajat oficial în câmpul muncii, nu are antecedente penale, are un copil minor la întreținere, este caracterizat pozitiv la locul de trai.

Instanța de apel a indicat că la cauză este prezentă o circumstanță atenuantă și anume săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, așa cum prevede art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal. Circumstanțe agravante nefiind constatate.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de faptul că, inculpatul Veaceslav Guțuleac nu și-a recunoscut vina, dat fiind că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, că lipsesc circumstanțe agravante, prevalând o circumstanță atenuată și întrucât la

materialele cauzei nu există probe care ar atesta că pedeapsa cu amendă nu ar duce la corectarea inculpatului, instanța de apel a conchis că, în privința inculpatului este rațională aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

5. Nefiind de acord cu decizia, avocata Marina Bernicova în numele inculpatului Veaceslav Guțuleac declară recurs ordinar, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței.

În motivarea celor solicitate, avocata indică că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate, or, între inculpat și partea vătămată există relații de natură civilă.

De asemenea, recurenta susține că instanța de apel urma să ia în calcul obligația și declarația prin care inculpatul se obligă să înteoarcă datoria, semnată de către inculpat până la intentarea cauzei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de către recurent.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Colegiul penal atestă că din conținutul cererii de recurs se deduc temeiurile prevăzute de pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, având în vedere

că apărătorul critică vinovăția inculpatului, considerând că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, solicitând ca inculpatul să fie achitat de sub învinuirea imputată.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de către Veaceslav Guțuleac.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept.

Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare.

Cu referire la alegerile apărării precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat soluția cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de către recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nicio gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect*

al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Astfel, Colegiul penal conchide că, din materialele cauzei rezultă că sentința primei instanțe prin care a fost constatată nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, a fost atacată cu apel declarat de către procuror.

Instanța de apel judecând cauza a ajuns la concluzia că, instanța de fond a ignorat un șir de probe care demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de escrocherie, iar poziția precum că între inculpat și partea vătămată sunt relații civile, instanța corect le-a respins ca fiind doar o poziție de apărare.

Astfel, argumentul apărării precum că, inculpatul nu a avut intenția de a sustrage, și în cazul dat sunt relații civile simple, Colegiul penal îl consideră declarativ, deoarece din materialele cauzei raportate la acțiunile inculpatului se constată că, acesta încă de la momentul primirii bunurilor urmărea scopul de însușire acestora, urmat de neîndeplinirea angajamentului asumat și anume de a transmite suma de 1 040 Euro și coletul în valoare de 40 euro.

Subsecvent, Colegiul penal susține că, avocata eronat indică că instanța de apel nu a luat în calcul la pronunțarea deciziei de condamnare obligația și declarația inculpatului prin care se obligă să întoarcă datoria, or, instanța de apel întemeiat a invocat că *„(...) acest înscris nu echivalează cu onorarea angajamentului de restituire a bunurilor părții vătămate, dar a fost dat cu scopul de a induce în eroare partea vătămată, deoarece fiind contactat în continuu la telefon, acesta tot timpul amâna pe altă dată și tot așa în decurs de 3 - 4 luni”*.

De asemenea, instanța de recurs ordinar consideră că alegațiile avocatei Marina Bernicova menționate mai sus sunt declarații subiective, nefiind bazate pe careva probe și argumente întemeiate.

Astfel, Colegiul penal analizând materialele cauzei în raport cu decizia contestată conchide că, decizia recurată a fost motivată plenar și consecvent în baza materialelor cauzei prin prisma legislației pertinente.

Mai mult, Colegiul penal lărgit susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

Motivarea deciziei indică concret concluzia instanței de apel privind condamnarea inculpatului Veaceslav Guțuleac fapt reflectat clar în dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019.

Astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual penale, ea fiind legală, argumentată și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marina Bernicova în numele inculpatului Veaceslav Guțuleac, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Guțuleac Veaceslav XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *04 martie 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Victor Boico

8.